

Historien bag retssagen ”Sams bo mod Finn Bentzen”.

Sam Zinglersen knyttede sig allerede i 1937 til Martinus-sagen og brugte i resten af sit liv megen tid og mange penge på sagen og dens venner. Da han fik mulighed for det, købte han huset ved siden af Institutet, Ternevej 5. Med et succesrigt kryds- og tværs forlag var han en økonomisk velholden mand. Det var naturligt for ham sidst i 1970'erne at antage samme revisor, som Institutet havde, nemlig Finn Bentzen, hvis råd og vejledninger han tillidsfuldt fulgte uden nærmere overvejelser.

Sams forlag blev efter råd fra Finn Bentzen, organiseret i et anpartsselskab (ApS) i 1983 med Sam som eneanpartshaver. I 1990 trådte Finn B. ind som bestyrelsesmedlem i dette selskab. I 1987 havde Finn B. deponeret sin bestalling som registreret revisor, uvist af hvilken grund, men man kan ikke fungere som revisor for et selskab, man samtidig er bestyrelsesmedlem i. I stedet havde Finn B. etableret et revisionsfirma med en statsaut. revisor Bent Andrup som ansat. Det var dog stadig Finn B., der ”ordnede” Sams økonomiske sager, for Sam har aldrig set eller talt med Bent Andrup.

I 1991 ”ordnede” Finn B. det således, at Sams hus på Ternevej 5 indgik i anpartsselskabet. Det gik aldrig op for Sam, hvad meningen med denne overdragelse var, endside hvad konsekvensen kunne være. Sam var da næsten 80 år. I 1993 begyndte Finn B. at ”opkøbe” anparter i Sams selskab. De blev lagt ind i Finns eget firma ”Finn Bentzen Invest ApS”. Detaljerne i de komplicerede transaktioner, som er søgt udredet i den senere stævning, som Sams bo har udtaget, skal jeg ikke komme ind på her.

I marts 2005 ejede Finn B. således hovedparten af Sams anpartsselskab – 12/20 del = 120.000 kr ud af 200.000 kr. Jeg satte ”opkøbe” i gåseøjne, for Sams senere advokat, Annette Fabricius-Bjerre, efterlyste flere gange forgæves dokumentation for købesummens erlæggelse. Og i øvrigt undrede hun sig over, hvordan man for 120.000 kr kunne eje hovedparten i et selskab, der alene med værdien af huset på Ternevej måtte være flere millioner værd. Hun konstaterede også, at det aldrig af Finn Bentzens årlige revisionsrapporter fremgik, at selskabet havde andre anpartshavere end Sam selv.

Det kom derfor som et chok for Sam, da han omsider i en alder af 93 år blev klar over, at han ikke længere selv ejede sit hus og sin formue. Han søgte hjælp hos bl.a. Institutet, men uden held, og henvendte sig til sidst til advokat Fabricius-Bjerre, som indgav politianmeldelse mod Finn Bentzen for bedrageri (J. nr. 655372 af 10/2 2005). Dette gjorde Finn B. samarbejdsvillig, og han accepterede at Sam kunne tilbagekøbe sine anparter – for 200.000 kr. Dermed opgav Sam bedragerisigtelsen.

I brevvekslingen mellem advokaten og Finn B., fremkom særprægede argumenter for, hvorfor Sams formue skulle overdrages ”Finn Bentzen Invest”, nemlig dels for at de skulle komme Martinus-sagen til gode, dels for at de skulle bruges til et mausoleum for Martinus. Derudover fik advokaten serveret nogle Martinus-citater, men næsten ingen konkrete svar på hendes konkrete spørgsmål. (Jeg har kopi af disse breve!)

Da Sam således havde tabt al tillid til Finn Bentzen, men også til Rådet for Martinus-Institutet, ændrede han sit testamente sådan, at hans formue skulle tilfalde den fond, ”Sam Zinglersens Fond”, han havde oprettet til at vedligeholde Martinus’ barndomshjem Moskildvad i stedet for til Sagen som sådan, og i den forbindelse ønskede han Finn B. ud af den bestyrelse også. I sit nye testamente af 26/5-2007 skrev Sam bl.a.:

”Finn Bentzen skal på intet tidspunkt forvalte eller have indflydelse på, hvordan mine pengemidler eller andre aktiver forvaltes, hverken nu eller efter min død, idet jeg efter opgøret med Finn Bentzen omkring anparterne i E.Zinglersens Forlag ApS ikke længere anser ham for troværdig, loyal og hæderlig i sin forvaltning af betroede midler.”

Denne sidste vilje er underskrevet af to vidner, Henry Hedegaard og Inga Vilhjalmsdottir, samt tinglyst ved notar.

Den aktuelle grund til, at boet efter Sam har anlagt sag mod Finn Bentzen er det faktum, at ved at lægge alle Sams værdier i et anpartsselskab, også huset, forringes boets værdi ved at salget af huset bliver fuldt skattepligtigt af fortjenesten. Denne forringelse er af dødsboets advokater i stævningen opgjort til 1.410.036, - kr., hvilket nok er for lavt sat.

Nu vil omkostningerne til boets advokat nok ”spise” en del af det, sagen måtte indbringe. Men det er jo tankevækkende, at hvis Finn Bentzen ikke havde gebærdet sig, som han gjorde, og havde givet de dårlige råd til Sam (i hvis interesse?), havde Martinus-sagen arvet nogle millioner, for ifølge Sams oprindelige testamente skulle Sagen jo arve det hele.